

Forelæggelsen og i Dag sagde, at han fandt, at Nedsættelse af Valgretsaldern til de 21 Aar og Bestemmelsen om de to Aars Ophold i Kommunen var Hovedpunkterne, Princippunkterne, har han Ret deri. Men den højtærede Minister har med Rette gjort opmærksom paa, at der i Øjeblikket neppe er noget stærkt Ønske fremme om at faa Valgretsaldern nedsat til 21 Aar. Jeg har i alt Fald intetsteds mærket, at der skulde være noget saadant stærkt Ønske. Det er heller ikke et Spørgsmaal, som man meget stærkt har drøftet eller beskæftiget sig med.

Hvad Opholdsbestemmelsen angaar, gjorde den ærede Ordfører for Forslagsstillerne rigtigt opmærksom paa, at da det første Venstreministerium i sin Tid forelagde sit Forslag, fandtes denne Bestemmelse ikke, det var noget, der kom til under Behandlingen. Jeg vil i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at dette Spørgsmaal har en vis Forbindelse med, at de paagældende skal have svaret og svarer Skat til Kommunen, og jeg har med stor Interesse set, at man i Forslaget har bibeholdt Bestemmelsen om, at man skal svare Skat til Kommunen for at faa kommunal Valgret. Der er altsaa principielt ingen Uoverensstemmelse mellem Socialdemokratiets og vort Standpunkt paa dette Omraade. Saa er der kun Spørgsmaalet om, hvor lang Tid man skal have svaret Skat. Og er man først inde paa selve Princippet, at Folk skal have bidraget til Kommunens Udgifter gennem Skat for at faa Valgret, vil man altid kunne tale om, hvor lang Tid en saaden Skat skal være svaret. Jeg skulde tro, at det ikke vilde være saa vanskeligt at faa Forslagsstillerne eller det Parti, de tilhører, til at indrømme, at det dog er nødvendigt, at Folk i nogen Tid maa have svaret Skat, og at man ikke bør indrømme dem Valgret, fordi de har svaret Skat en, to eller tre Maaneder.

Naar den ærede Ordfører stadig syntes at mene, at Opholdsbestemmelsen kun har Betydning for Arbejderne, beror det paa en stor Misforstaaelse. Det ærede Medlem sagde flere Gange i Dag, at man krævede 2 Aars Ophold for en Arbejder, og hvorfor skal saa f. Eks. en, der har Ophold i to Kommuner, selv kunne vælge, hvilket Sted han vil stemme? Jeg gør opmærksom paa, at det ikke er for Arbejderne, man kræver 2 Aars Ophold, men for enhver som helst, der vil have Ret til at stemme ved de kommunale Valg, og jeg er tilbøjelig til at tro, at Bestemmelsen procentvis virker i lige saa høj Grad for,

skal vi sige, Ejendomsbesiddere og erhvervsdrivende som for Lønarbejdere; der er lige saa fuldt for de førstnævnte Vedkommende en vis Del, der mister deres Valgret som Følge af, at de ikke har været bosatte og svaret Skat i Kommunen i de to Aar.

Det er ikke min Erfaring, at Arbejderne flytter oftere end andre, erhvervsdrivende eller Ejendomsbesiddere. Jeg tør ikke sige: tværtimod; men det er i hvert Fald meget ofte saaledes — og det har jeg i min Virksomhed i de senere Aar haft nogen Lejlighed til at faa Oplysning om —, at Arbejderne i særlig høj Grad føler sig knyttede fast til den Kommune, hvor de nu en Gang er bosiddende, enten det nu er, fordi de er i Besiddelse af Ejendom, eller blot fordi de har lejet sig en Lejlighed der. Dette gør sig gældende i den Grad, at naar vi forsøger, om end kun for en Maaned, at flytte Arbejdere andetsteds hen, saa siger de: Nej, det kan vi ikke være tjente med, for det drejer sig for os om, at ingen som helst Chance for at faa Arbejde paa Pladsen her skal gaa tabt for os, og i det Øjeblik vi tager Arbejde andetsteds, om end det paa Forhaand siges, at det kun er for en Maaned eller to, risikerer vi at gaa Glip af en Chance for at faa Arbejde her; vi vil frem for alt fremdeles blive boende i denne Kommune, og det kan vi jo kun, hvis vi benytter enhver Chance for at faa det Arbejde her, der muligt maatte tilbyde sig. Der er Masser af Eksempler paa, naar Talen har været om at anvise Arbejdere Arbejde andetsteds, at de netop har henvist til, at saa kunde de risikere, at (Af)brydelse)... Nej, ikke at miste Valgretten, som det ærede Medlem siger. Det har ikke været anført overfor mig i et eneste Tilfælde, og man maa jo ogsaa huske paa, at saa længe Familien bliver boende — og det er dette Forhold, vi har haft at beskæftige os med i disse Aar, hvor vi har haft de saakaldte Opholdspenge at kunne betale af —, saa har Valgretsspørgsmaalet intet som helst at sige; thi de vedkommende er bosatte der, hvor deres Familie fremdeles bor. Hvad man har anført, er derimod, som jeg sagde, at man gaar Glip af Adgangen til at faa en Chance paa Arbejdspladsen; det er det, det drejer sig om.

Dette er for mig et Vidnesbyrd om, at Arbejderne i høj Grad føler sig knyttede til den Kommune, hvor de en Gang har bosat sig. Dette siger jeg ikke til Forklejning for dem, tværtimod, jeg anser det for noget godt; men jeg nævner det for